

РЕШЕНИЕ

№ 957

гр. Бургас, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря **К* АЛЪ. ВЛАДИМИРОВА**
като разгледа докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Административно
наказателно дело № 20222120202719 по описа за 2022 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на М. Д.а Х. с ЕГН: *****, с
посочен съдебен адрес: *, срещу Електронен фиш за налагане на глоба **Серия К № 5494088**
на ОДМВР-гр.Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал.
4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП на жалбоподателката е наложено наказание „Глоба“ в размер
на 100 лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакувания ЕФ. Посочва се, че жалбоподателката е
била служебно назначена за ликвидатор на дружеството „*“ ООД, което е било обявено в
ликвидация. Посочва обаче, че не е давала съгласието си за това, поради което и
фактическия състав на назначаването не е бил завършен, поради което и не тя следва да се
счита за представляваща търговеца. В заключение се иска отмяна на обжалвания електронен
фиш, като неправилен и незаконосъобразен.

В открито съдебно заседание жалбоподателката се явява лично, като заявява, че
поддържа жалбата по изложените в нея доводи.

Административно наказващият орган – ОДМВР-гр. Бургас, надлежно призован, не
изпраща представител.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за
обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН вр. с чл. 189, ал. 8 ЗДвП (видно от приложената разписка на
л. 12, фишът е връчен при условията на отказ на 06.07.2022 г., а жалбата срещу него е

депозирана по е-пощата на 19.07.2022 г., въпреки че е била заведена с входящ номер едва на 22.07.2022 г.). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че е **процесуално допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 14.11.2021 г. в 09:16 часа в гр. Бургас, бул. „Тодор Александров“ в посока от надлез „Владимир Павлов“ към площад „Трапезица“ техническо средство – мобилна система за контрол над скоростта – ARH CAM S1 с рег. № 11743 d1, засякло и заснело, движещ със скорост от 78 км/ч. автомобил - „Рено Трафик“ с рег. № *. Мястото на контролирания пътен участък попадало в урбанизираната територия на гр. Бургас и за него важало общото ограничение на скоростта до 50 км/ч. Въпросното нарушение било записано на файл с наименование „снимка 11743D1/0214255“. По-късно записите от системата за контрол на скоростта били прегледани от служители на сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР Бургас, които от записания файл, установили, че заснетият автомобил „Рено Трафик“ с рег. № * е собственост на „*” ООД с ЕИК: * (**в ликвидация**), както и че скоростта следва да се счита на 75 км/час (след приспаднатия толеранс от 3 % в полза на водача).

Бил издаден Електронен фиш за налагане на глоба **Серия К № 5494088** на ОДМВР-гр. Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл.189, ал.4, вр. с чл. 182, ал.1, т. 3 ЗДвП на представителя на дружеството-собственик – М. Х. (вписана в ТР като ликвидатор) било наложено наказание „Глоба“ в размер на 100 лева.

Техническото средство към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано, видно от приложения по делото Протокол за проверка (л. 16).

По делото липсват данни жалбоподателката да е представил писмена декларация по чл. 189, ал. 5, изр. 2-ро от ЗДвП за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението.

Липсват данни и за представено писмено възражение по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП.

По делото е приложен протокол по реда на чл. 10 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. (л. 17).

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложенияте по преписката снимки.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки направените възражения съдът прие следното.

Основателно е възражението на жалбоподателката относно неправилно определен

субект на административното наказание. Нормата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП предвижда административнонаказателна отговорност за собственика или за този, на когото е предоставено моторно превозно средство, а разпоредбата на ал. 2 гласи, че когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия **законен представител** или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. В конкретния случай към датата на нарушението – 14.11.2021 г. собственик на автомобила е юридическото лице „*“ ООД. Видно от справката-извлечение от Търговския регистър приложена по делото, а и след направена онлайн справка от съда - дружеството е в производство по ликвидация от 2016 г., като от тогава до сега служебно са му били назначавани множество ликвидатори, включително и жалбоподателката Х..

Статутът и правомощията на ликвидаторите са посочени в глава 17 от Търговския закон. Съгласно чл. 269, ал. 1 ТЗ: *„Ликвидаторите представляват дружеството и имат правата и задълженията на изпълнителния му орган“*. Същевременно обаче в случая до определяне на ликвидатор се е стигнало не по волята на управителния орган на дружеството, а служебно – с решение на ОС-Бургас, с което дружеството е било обявено в ликвидация и заради това длъжностно лице към АВ-ТР служебно е определило ликвидатор. В този случай съгласно чл. 266, ал. 3 ТЗ и чл. 135, ал. 1 Наредба № 1/14.02.2007 г. – служебно определеният ликвидатор трябва да даде писмено съгласие с образец от подписа си. Едва тогава може да се приеме, че той встъпва в правата и задълженията на ликвидатор. В случая, въпреки че Х. е била определена от длъжностното лице в АВ-ТР за ликвидатор на дружеството и е била вписана в ТР, тя не е дала съгласие да бъде ликвидатор и не е представила изискуемото писмено съгласие. Именно поради това в последствие тя е била заличена като ликвидатор на дружеството и служебно е бил определен друг.

Действително, както и жалбоподателката заявява, налице е празнота в закона, по силата на която едновременно в определен период в ТР има вписан ликвидатор, но наред с това той не е дал съгласието си за това, каквото съгласие законът изисква. Тази празнота обаче не може да се тълкува във вреда на жалбоподателката. Щом законът изисква тя да даде съгласието си преди да встъпи в правата и задълженията на ликвидатор, то и следва да се приеме, че преди да даде това съгласие, тя не следва да се третира като представител на дружеството, дори и ако служебно е писана като такъв в ТР.

С оглед всичко казано по-горе съдът счита, че в конкретния случай АНО неправилно е определил субекта на административнонаказателната отговорност в лицето на жалбоподателката, поради което и издадения срещу нея ЕФ следва да се отмени.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН, съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноси на страните. Уредбата препраща към чл. 143 АПК, който пък от своя страна препраща към чл. 77 и чл. 81 ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнася по възлагане на разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай, с оглед изхода на правния спор принципно разноси се дължат в полза

на жалбоподателката, която обаче не е поискала присъждането им, поради което и съдът няма как служебно да ѝ присъди такива.

Така мотивиран Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба **Серия К № 5494088** на ОДМВР-гр.Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП на М. Д.а Х. с ЕГН: ***** е наложено наказание „Глоба“ в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____